

Estetika u medijima je, pored etike u medijima, primarna kategorija, i teskno je povezana sa njom. Polazna pretpostavka Maršala Mekluana je da mediji predstavljaju proširenje ljudske čulnosti, te iz tog zapažanja postaje jasno da je susretanje estetike i medija ne samo moguće, nego i prirodna i plodotvorna stvar. Estetička pismenost i estetska kultura mogu znatno doprineti razvoju medijske pismenosti i i medijske kulture.

U svakoj profesiji postoje određena pravila ponašanja, te tako i u medijskoj, kao širem pojmu, odnosno novinarskoj, kao njenom užem određenju. Prava, obaveze i estetske norme u novinarstvu kreiraju kako sami novinari, tako i ostali ljudi koji imaju direktne ili indirektno veze sa novinarstvom. U novinarskom poslovanju estetika se ostvaruje kroz potpuno konkretne i lepe oblike izražavanja, kompozicije i strukturisanje informacija.

ESTETIKA U NOVINARSKOM IZRAŽAVANJU

- Šta ona podrazumeva?

1. NEDISKRIMINATORNU UPOTREBU JEZIKA U MEDIJIMA

Jezički stručnjaci su polovinom osamdesetih i početkom devedesetih godina nekoliko puta pokušavali da normiraju jezik medija. Međutim, oni su se uglavnom zadržavali na gramatičkim pravilima pisanja, ne obraćajući gotovo ni malo pažnje na nediskriminatorno pisanje medija. Počevši od poslednje decenije prošlog veka i raspada Jugoslavije, te do današnjih dana, u srpskim, i ne samo srpskim medijima dominira jezik mržnje i netolerancije. Istraživanja o pogubnosti diskriminatorne upotrebe jezika u medijima kod nas postoje, ali još nije sastavljen opšti kodeks nediskriminatorne upotrebe jezika u medijima.

2. NORMIRANJE UPOTREBE JEZIKA U ODNOSU NA POL

3. NORMIRANJE JEZIČKE UPOTREBE U ODNOSU NA RASU

Pominjanje nečije rase je opravdano samo onda ako je to veoma bitno, jer pitanje je da li bismo spomenuli rasu da je u pitanju belkinja/ belac.

Ne bismo trebali pisati senzacionalistički o odnosima među rasama, jer ono može da šteti svima.

Umesto reči „melez“ i „obojen“, treba koristiti izraze „pomešana rasa“, „tamnoput“, „afro-amrikanac“...

Reč „emigrant“ bi trebalo koristiti samo ako je osoba zaista emigrant.

4. NORMIRANJE JEZIČKE UPOTREBE U ODNOSU NA DRUŠTVENE GRUPE

a) Pominjanje nečije seksualne pripadnosti je opravdano samo ako je to od izuzetnog značaja za izveštavanje, u ostalim slučajevima je nekorektno i

diskriminatorno. Ukoliko izveštavamo o homoseksualnim osobama trebalo bi da se koristimo izrazima kao što su homoseksualci (za mušarce) i lezbejke (za žene), mada nije neukusno reći i gej populacija, kako sami sebe nazivaju.

b) Pominjanje nečije pripadnosti romskoj zajednici je opravdano samo ako je zaista

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com